

[Vagn Bro.]

en Mand, der har 4 000 Kr. i Indtægt, skal betale 8, 10 eller 12 pCt. i Skat, og det lader sig forsvare. Men at en Mand, der med Flid, Stræbsomhed og Dygtighed — og det vil det ærede Medlem sikkert ikke frakende det store Flertal af Landbrugets Udøvere — har nogle Hundrede Kroners Underskud paa sit Driftsregnskab, skal betale det samme Antal Hundrede Kroner eller flere i faste Skatter — det lader sig simpelt hen ikke forsvare.

Jeg tillader mig derfor, naar man nu vender sig saa voldsomt mod den faste Skats Nedsættelse, at spørge: Hvad mente da Husmandsforeningerne den 11. Juni i Aar, da Husmandsforeningerne sammen med Landboforeningerne stillede følgende Krav: De høje kommunale Skatter og andre for Landbruget trykkende Udgifter søges nedsat. Jeg ved meget vel, at man havde særlige Ønsker i Spørgsmaalet om Dækning; men selve Kravet om de høje kommunale Skatters Nedsættelse var her fremført — ogsaa fra Husmandsforeningernes Side.

Her er det, Venstre sætter ind. I Forbindelse med Tidens Krav er der jo Landene over stillet Krav om at afpasse de offentlige Udgifter efter Erhvervslivets Bæreevne. Det er det, som i Dag er Grundlaget Syd paa for det Øjeblikkets Ministerium, der sidder dér, og det er Grundlag for Kravet: ovre i England, paa hvilket et Par af de mest ansete og hidtil mest roste Socialdemokrater har stillet sig. Og dette Krav om en retfærdig Beskatning afvises ganske af den samme Mand, der prædikede Sammenhold. Jeg tillader mig at betvivle, at denne Tale vil vinde Gehør.

Er forsvarlig og paa et sagkyndigt Skøn bygget Akkordlovgivning kan for de vanskeligt stillede blive et lykkeligt Instrument, ogsaa for adskillige Kreditorer, der dog redder en Del Kapital, som kan gaa ind i deres indskrumpede likvide Masse; og en retfærdig Skattelovgivning, der ikke som den nuværende saar retfærdig Harme og i Virkeligheden er med til at sætte Land op mod By, burde være en Opgave, man i hvert Fald forhandlede om og ikke kort og koldt afviste i samme Aandedrag, som man krævede Forsoning.

Medens dette Forsoningskrav lyder, lyder samtidig fra Regeringen, understøttet

af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, Kravet om Løsning af de store politiske Stridsspørgsmaal. Dette maa faa den jævne Mand til at spidse Øren; thi han ved dog saa meget om Forsoning og Overenskomst, at skal noget saadant tilvejebringes mellem to hinanden nogenledes jævnbyrdige Parter, maa de store Divergenspunkter holdes ude. Men for øvrigt har Venstre jo paa disse Omraader vist sin Forhandlingsvillie til varig Ordning.

Vanskelighederne gaar over Landene, og alt tyder jo paa, at vort Folk gaar endnu sværere Tider i Møde. Jeg tillader mig at tro, at den Regering, der nu føler Verdenskrisens Tag i vort Erhvervsliv, den Regering, der letsindigt før Valget i 1929 lod sit ledende Blad stille den signede Dag i Udsigt, den skulde stemme Tonen noget ned, ellers kunde det hælde, at Stormen fulgtes af Ødelæggelse, som blev haard for os alle, men formentlig værst for den Regering, der jo dog netop som Regering har Hovedansvaret.

Hauberg: Dobbeltsporet Langaa—Stevnstrup—Randers har i mange Aar været et af de Ønsker, man ventede virkeliggjort, og der er Grund til at takke Trafikministeren for, at han faar det Arbejde udført. Men dér som alle Vegne, hvor noget nyt gennemføres og føjes ind i stedligt bestaaende Forhold, rejser der sig nye Problemer. Ved Dobbeltsporets Gennemførelse her har man i Langaa fra flere Sider ladet Bemærkninger falde om, at Dobbeltsporet maaske kunde have den Følge, at noget af det Arbejde og de Virksomheder, der nu er knyttet til hele Langaas Banevæsen, maaske vil blive flyttet bort fra Langaa. Skulde noget saadant blive en af Dobbeltsporets Følger, forstaar man, hvilket alvorligt Problem der vil opstaa for Langaa og dens Beboere.

Sagen er den, at Langaa Bys Bestaaen, Trivsel og Udvikling i meget høj Grad er afhængig af og baseret paa det nuværende Personales Tilknytning til Banen og Byen, idet Banepersonalet og de Arbejdere, der i øvrigt findes beskæftiget ved Banens nuværende hele Virksomhed, udgør en forholdsvist stor Del af Byens erhvervende Befolkning. At Byens Vejvæsen, Brandvæsen, Skolevæsen og meget andet er indrettet efter